

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 1/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Будимира и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира, адвоката Немање Васиљевића и адвоката Александра Бусарца и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Лазића, адвоката Илије Радуловића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 93/15 од 26.12.2016. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 По1 15/17 од 20.10.2017. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 93/15 од 26.12.2016. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 По1 15/17 од 20.10.2017. године, бранилаца окривљеног Милана Будимира, адвоката Немање Васиљевића и адвоката Александра Бусарца и браниоца окривљеног Бобана Лазића, адвоката Илије Радуловића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, као и захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира, у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и 439. тачка 1) ЗКП, док се у преосталом делу поднети захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира и браниоца окривљеног Бобана Лазића, **одбацују** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 93/15 од 26.12.2016. године, окривљени Милан Будимир и окривљени Бобан Лазић између осталих, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, а окривљени Бобан Лазић и због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ. Првостепени суд је окривљеног Милана Будимира због извршења

кривичног дела из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.06.2014. године када је лишен слободе, до 09.04.2015. године када му је притвор укинут, док је окривљеном Бобану Лазићу, за извршено кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.06.2014. године када је лишен слободе, до 18.12.2014. године када му је притвор укинут, као и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у наведеном року, одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године. Окривљени Милан Будимир и окривљени Бобан Лазић, обавезани су да на име паушала плате суду износе од по 20.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини је одређено да ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Од окривљеног Милана Будимира, на основу члана 246. став 7. КЗ, одузета је опојна дрога канабис у количини од 6 301,00 грам и 7 (седам) семенки канабиса, као и средства за производњу и прераду опојне дроге канабис пронађена у стану у ..., у улици ... – електропостројења и опрема уграђена у просторије грађевинског објекта и машинска постројења и опрема уграђена у просторије стана, привремено одузети наредбом Тужилаштва за организовани криминал КТИ 18/14 од 23.10.2014. године. Истом пресудом је и од окривљеног Бобана Лазића на основу члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога канабис у количини од 39 942,00 грама и 20 (двадесет) семенки канабиса у паковањима са натписом „Ladybird 1974“ и средства за производњу и прераду опојне дроге канабис пронађена у стамбеном објекту – кући у месту ..., општина ...: систем за вентилацију у ходнику спратног дела куће – расхладни систем покретна клима марке „Вивакс“ и 3 (три) покретна вентилатора, 1 (једна) дигитална вагица и 40 (четрдесет) сијалица марке „Филипс“. Такође, од окривљеног Бобана Лазића, на основу члана 348. став 5. КЗ, одузет је пиштољ марке „Црвена застава“ модел 57, калибра 7,62 мм x 25 мм, фабричког броја 261331 и 7 (седам) метака калибра 7,62 мм x 25 мм, као предмети извршења кривичног дела.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1 По1 15/17 од 20.10.2017. године, усвајањем жалби браниоца окривљеног Бобана Лазића, адвоката Илије Радуловића, окривљеног Милана Будимира и његових бранилаца адвоката Владана Стефановића, адвоката Немање Васиљевића, адвоката Александра Бусарца, адвоката Владана Зечевића и адвоката Војислава Недића, у делу којим се побија одлука о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 93/15 од 26.12.2016. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеног Милана Будимира, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби члана 4, 42, 45, 54. и 63. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.06.2014. године када је лишен слободе до 09.04.2015. године када му је притвор укинут.

Окривљеном Бобану Лазићу, применом одредби члана 4, 42, 45, 50. став 2, 54, 60. и 63. КЗ за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, претходно је утврдио појединачну казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а задржао је као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, а затим даљом применом наведених законских прописа, окривљеног Бобана Лазића, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.06.2014. године када је лишен слободе, до 18.12.2014. године, када му је притвор укинут, као и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у наведеном року, одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године, док су жалба Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Бранислава Михајловића и браниоца адвоката Софије Илић у целости, а жалбе бранилаца окривљеног Бобана Лазића, адвоката Илије Радуловића, окривљеног Милана Будимира и његових бранилаца, адвоката Владана Стефановића, адвоката Немање Васиљевића, адвоката Александра Бусарца, адвоката Владана Зечевића и адвоката Војислава Недића, у преосталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-браниоци окривљеног Милана Будимира, адвокат Немања Васиљевић и адвокат Александар Бусарац, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1), 439. тачка 1) до 3) и из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног Бобана Лазића, адвокат Илија Радуловић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и то само у делу који се односи на кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Бобана Лазића осуди за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ и сходно томе му изрекне казну.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира и браниоца окривљеног Бобана Лазића, Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Браниоци окривљеног Милана Будимира у захтеву за заштиту законитости истичу да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се исте заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. У вези са истакнутом повредом, браниоци наводе да суд није могао да заснује правноснажну пресуду на записнику о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП, КУ 60/14 од 18.06.2014. године, јер је наведени претрес стана у улици ... у ..., као и фотографисање претреса стана том приликом, извршено без присуства браниоца окривљеног Милана Будимира, па је предметни записник о претресању стана незаконит доказ.

На исту повреду закона браниоци окривљеног Милана Будимира указују и у вези радњи које се односе на сечење 53 биљке – стабљике марихуане, извршено 01.08.2014. године, у ... у улици ..., по наредби Тужиоца за организовани криминал Кти 18/14 од 01.08.2014. године, као и у вези радњи демонтирања опреме и изузимања сасушених биљака канабис сативе у породичној кући окривљеног Бобана Лазића у ..., СО ..., извршено дана 23.07.2014. године и о томе сачињеном видео снимку- јер су и поменуте радње такође обављене без присуства браниоца окривљеног, а којом приликом је утврђена и тачна количина предметне опојне дроге.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева бранилаца окривљеног Милана Будимира, нису основани, а из следећих разлога:

Наиме, претресање стана у улици ... у..., обављено дана 18.06.2014. године, у свему је извршено у складу са одредбама члана 152, 153, 155, 156. и 157. ЗКП, које регулишу предузимање наведене доказне радње, будући да је на образложени захтев Тужиоца за организовани криминал Стр Пов 294/13 од 17.06.2014. године, судија за претходни поступак, Вишег суда у Београду, Посебног одељења, сходно члану 155. ЗКП, донео наредбу да се изврши претрес стана и других просторија у Београду, у улици ... које користи окривљени Милан Будимир, да је иста наредба пре почетка претресања, предата држаоцу стана окривљеном Милану Будимиру, затим да је претресање обављено у присуству овлашћених службених лица, окривљеног Милана Будимира и два пунолетна сведока грађанина у складу са одредбама члана 156. став 4. и 7. ЗКП, да је о наведеном претресању сходно члану 157. став 4. ЗКП сачињен записник, који су присутна лица без примедби потписала, да је том приликом обављено и фотографисање самог претреса у складу са одредбом члана 157. став 5. ЗКП те да су предмети који су приликом претреса пронађени, сходно члану 153. ЗКП од окривљеног Милана Будимира привремено одузети, о томе сачињена потврда о привремено одузетим предметима од стране МУП РС ДП УКП Службе за борбу против организованог криминала КУ 60/14 од 18.06.2014. године, коју је овај окривљени без примедби потписао.

Стоје наводи захтева да је претресање стана обављено без присуства браниоца окривљеног, али по налажењу овог суда, исти су без утицаја на законитост предузете доказне радње, имајући у виду да је одредбом члана 156. став 2. ЗКП прописано да ће се држалац стана поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а ако држалац захтева присуство адвоката, односно браниоца, да ће се почетак претресања

одложити до његовог доласка најдуже за три часа-па како дакле, наведена законска одредба предвиђа факултативну могућност присуства браниоца, а не и обавезу присуства истог током претресања, то су неосновани наводи захтева да се у конкретном случају ради о незаконито прибављеном доказу, тј. записнику о претресању стана. Ово поготово имајући у виду да из списка предмета произилази, да је пре почетка претресања, окривљени Милан Будимир, након што је прописно поучен у смислу одредбе члана 156. став 2. ЗКП, изјавио да би ангажовао адвоката који ће присуствовати претресу, али да није у могућности да га обезбеди због штрајка адвоката који се одржавао у то време.

Такође, касније предузете радње које се односе на сечење 53 биљке - стабљике марихуане, извршено 01.08.2014. године, од стране полицијских службеника МУП РС УКП СБПОК-а, а на основу наредбе Тужиоца за организовани криминал Кти 18/14 од 01.08.2014. године, по налажењу овог суда, не представљају посебне доказне радње, већ је реч о радњама искључиво техничког карактера, које су предузете у циљу достављања целокупне биљне материје на вештачење, с обзиром да је претходно извршено физикохемијско вештачење само изузетих узорака непознате биљне материје пронађене приликом законито извршеног претреса стана у улици ... Стога, накнадно сечење свих стабљика марихуане пронађених приликом предметног претреса, представља радњу техничког карактера, приликом чијег предузимања није неопходно присуство браниоца окривљеног. То се такође односи и на радње демонтажа опреме и изузимања сасушених биљака канабис сативе у породичној кући окривљеног Бобана Лазиха у ..., СО ..., и о томе сачињеном видео снимку, јер су и ове радње техничког карактера, које су обавила овлашћена службена лица по одобрењу надлежног тужиоца, са циљем да се изврши физичко демонтажа опреме, као и ради достављања целокупног привремено одузетог биљног материјала на вештачење. Дакле, реч је о накнадно предузетим радњама, након законито обављеног претреса у месту ..., СО ..., чије је обављање документовано видео снимком, које радње имају искључиво технички карактер и не представљају посебне доказне радње.

Из изнетих разлога, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира, указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљеног Милана Будимира истичу и да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је овај окривљени оглашен кривим није кривично дело. Наиме, браниоци сматрају да у радњама окривљеног Милана Будимира нема елемената кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен, јер да би гајење, односно производња биљке конопље била кривично дело у смислу члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, потребно је да се из исте могу добити психоактивне контролисане супстанце, да иста садржи психоактивну компоненту ТХЦ у проценту већем од 0,3 %, како је то предвиђено чланом 58. став 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, а што према наводима захтева, овде није случај.

Одредбом члана 246. став 1. ЗКП прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси, или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година. Ставом 3. истог члана је прописано да ако је дело из става 1. тог члана извршено од стране групе или је учинилац овог дела организовао мрежу препродаваца или посредника, учинилац ће се казнити затвором од пет до петнаест година.

Одредбом члана 58. став 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама забрањено је гајење биљака из којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце, као и њихов промет и поседовање, осим под условима прописаним тим законом и прописима донетим за спровођење тог закона. Ставом 2. истог члана у тачки 1) је прописано да је забрањено гајење врста и варијетета конопље (род *Cannabis*), који могу садржати више од 0,3 % супстанци из групе тетрахидроканабинола.

Изреком побијане првостепене пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 93/15 од 26.12.2016. године оглашени су кривим окривљени Милан Будимир и окривљени Бобан Лазић, што су у урачунљивом стању, а окривљени Бранислав Михајловић у стању смањене урачунљивости поступајући у саставу групе у коју су се удружили заједно са правоснажно осуђеним Невеном Маринковићем, неовлашћено производили и држали ради продаје биљке канабис (конопља) које садрже психоактивну супстанцу ТХЦ (тетрахидроканабинол) изнад 0,3 % која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци – опојних дрога које могу проузроковати оштећење здравља људи по Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ бр. 28/13 од 26.03.2013. године), чија је производња, промет и употреба забрањена Законом о психоактивним контролисаним супстанцама, објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 99/2010 од 27.12.2010. године, свесни да тиме чине кривично дело које је забрањено законом, а чије изршеће су хтели, на начин ближе описан у изреци.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени Милан Будимир заједно са окривљенима Бобаном Лазићем и окривљеним Браниславом Михајловићем, поступајући у саставу групе у коју су се удружили заједно са правоснажно осуђеним Невеном Маринковићем, критичном приликом неовлашћено производили и држали ради продаје биљке канабис (конопља) која садржи психоактивну супстанцу ТХЦ (тетрахидроканабинол) изнад 0,3 %, чија је производња, промет и употреба забрањена Законом о психоактивним контролисаним супстанцама, па су стога супротни наводи захтева да у конкретном случају предметна конопља не садржи ТХЦ изнад 0,3 %, те да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, од стране овог суда оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, неосновано браниоци окривљеног Милана Будимира, указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Надаље, браниоци окривљеног Милана Будимира, адвокати Немања Васиљевић и Александар Бусарац, као и бранилац окривљеног Бобана Лазића, адвокат Илија Радуловић, у захтевима за заштиту законитости истичу да у радњама окривљених нема елемената кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које су осуђени побијаним пресудама, већ да се у њиховим радњама евентуално могу стећи обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ.

Међутим, како су браниоци окривљеног Милана Будимира и бранилац окривљеног Бобана Лазића, ове наводе у захтеву за заштиту законитости истицали и у жалбама на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни двадесет другој у ставу трећем и на страни двадесет трећој у ставу првом образложења другостепене пресуде, дао јасне разлоге да се у радњама окривљених стичу сва обележја кривичног дела из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, а не кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ, то наведене разлоге у свему као правилне прихвата Врховни касациони суд, и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

На исту повреду закона, браниоци окривљеног Милана Будимира, указују и у вези са појмом групе у погледу правне квалификације радњи окривљених, истичући да у конкретном случају нису испуњени законски услови да би се радње окривљених могле подвести под појам деловања у групи, али како су и ове наводе у захтеву, браниоци истицали и у жалби на побијану првостепену пресуду, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и на страни деветој у последњем пасусу и страни десетој у првом пасусу, дао јасне разлоге да су окривљени у конкретном случају деловали у оквиру групе, то Врховни касациони суд прихвата наведене разлоге и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, на исту повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, браниоци окривљеног Милана Будимира, у захтеву указују и у вези радњи овог окривљеног да је опојну дрогу пронађену приликом претреса стана у улици ... број ... у ..., користио за личну употребу, због чега браниоци сматрају да је суд погрешно квалификовао радње окривљеног Милана Будимира као кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, јер се у конкретном случају, према наводима захтева, може радити само о кривичном делу из члана 246а КЗ.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева бранилаца окривљеног Милана Будимира, не могу се прихватити као основани, из разлога што су предметне радње овог окривљеног да је критичном приликом између осталог опојну дрогу држао и у стану у улици ... број ... у ..., на којој локацији иначе није пронађена опојна дрога за коју су окривљени оглашени кривим да су је неовлашћено производили и неовлашћено држали ради даље продаје, па су наведене радње, поменуте само у склопу хронологије кривичног догађаја у вези са описом радњи кривичног дела из члана 246. став 3. у вези става

1. КЗ, које се односе на неовлашћену производњу и држање ради продаје биљке канабис (конопља), а за које радње је овај окривљени заједно са окривљенима Бобаном Лазићем и Браниславом Михајловићем и осуђеним Невеном Маринковићем, правноснажно оглашен кривим да их је предузео поступајући у саставу групе. Стога су супротни наводи захтева, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, неосновано браниоци окривљеног Милана Будимира, адвокати Немања Васиљевић и Александар Бусарац, као и бранилац окривљеног Бобана Лазића, адвокат Илија Радуловић, указују да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилаца окривљеног Милана Будимира, да су нижестепени судови окривљеног огласили кривим за кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, иако се у конкретном случају може закључити да није извршено вештачење садржине процента психоактивне компоненте ТХЦ, као и наводима захтева браниоца окривљеног Бобана Лазића, којима се детаљно анализира улога осуђеног Невена Маринковића у конкретној кривичноправној ствари - по налажењу овог суда, суштински се оспорава оцена изведених доказа од стране нижестепених суда и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Милана Будимира, адвоката Немања Васиљковића и адвоката Александра Бусарца, као и захтев браниоца окривљеног Бобана Лазића, адвоката Илије Радуловића, у овим деловима одбацио као недозвољене.

Поред тога, браниоци окривљеног Милана Будимира у захтеву за заштиту законитости, указују и да се бројеви телефона који су наведени у првостепеној пресуди, не слажу са бројевима телефона из наредби да се изврши тајни надзор и снимање комуникација које обавља осуђени Невен Маринковић, нити са бројевима телефона из осталих наредби судија за претходни поступак, али како у образложењу захтева не наводе конкретне разлоге, односно таксативно бројеве телефона о којима је реч, нити означавају са којим наредбама се не слажу, односно како не наводе конкретне разлоге због којих сматрају да је у побијаним пресудама дошло битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, већ само паушално тврде да се на транскриптима телефонских разговора не може заснивати правноснажна пресуда и да је тиме учињена поменута битна повреда одредаба кривичног поступка, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Будимира, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у

захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев бранилаца окривљеног Милана Будимира и захтев браниоца окривљеног Бобана Лазића одбацио као недозвољене, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у коме је захтев бранилаца окривљеног Милана Будимира одбацио, јер нема законом прописан садржај.

**Записничар - саветник
Марина Пандуровић**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић